

at Sukkerbeskatningen er en Skat, der vender den tunge Ende opad mod de højere Samfundslag.

Den højtærede Minister sagde, at efter hans Beregninger vilde Nedsættelsen betyde 5 Øre pr. Centner, og det betyder intet — sagde den højtærede Minister — overfor Svingningerne i Høstudbyttet, som løbe op til 60 pCt.; den ærede Minister nævnede, at Udbyttet kunde variere fra 226 til 366 Centner pr. Td. Land. Her maa jeg dog gøre den Bemærkning, at hermed er Høstudbyttet i og for sig ikke fastslaaet, for Svingningerne kunne være endnu større end den Forskel, Ministeren kommer til igennem disse Tal; men det kan jo ogsaa tænkes, at der i de 226 Centner Roer i det ene Aar er lige saa meget Sukker som i de 366 Centner det andet Aar; og der er ogsaa, sagde den højtærede Minister, en Mængde Svingninger i Sukkerets Markedspris, som jo let kunne løbe op til 6 Øre. Det er fuldstændig rigtigt, men naar Ministeren altsaa siger: Hvad betyde 5 Øre pr. Centner Roer i Forhold til dette for Roedyrkerne, og hvad ville de 5 Øre betyde overfor Konsumenterne og andre, naar Svingningerne paa disse to Hovedfaktorer ere saa store, saa svarer jeg Ministeren: Ja, men skaan os saa, Herre, for de 5 Øre, lad os saa blive fri for dem, naar de ikke betyde saa meget. For jeg vil dog sige, at overfor de Tusinder af smaa Landbrugere nede paa Lolland og andre Steder, som dyrke Roer, betyde disse 5 Øre virkelig noget; hver Øre paa hvert Centner Roer betyder 3—4 Kr. pr. Td. Land, og de 5 Øre betyde altsaa 17 Kr. for hver Td. Land. Men for øvrigt bliver Tabet efter Forslagene jo ogsaa meget større end disse 5 Øre. Den højtærede Minister mente, at det samlede Tab vilde andrage 880,000 Kr., og jeg tillod mig i Gaar straks at bemærke, at jeg kunde se, hvor det Tal var kommet fra, og at man her havde glemt Tabet paa de over 50 Mill. Pund Puddersukker, et Tab, som teoretisk, hvis Beskyttelsen udnyttes, vilde blive ganske overordentlig stort, men som, hvis man sætter det til betydelig mindre, end hvis Beskyttelsen helt udnyttes, vil løbe op til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som sammenlagte med de 880,000 Kr. ville blive over $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., altsaa over det Tal, jeg har regnet med tidligere. Men jeg er som sagt glad ved dette Tal fra den højtærede Ministers Side. Det er et tilsigtet Maksimumstab, og jeg mener ganske vist, at det er for højt, jeg mener ganske vist, at et Tab af

denne Art, som man siger vil afføde et Tab for Roedyrkerne af 5 Øre pr. Centner, er for meget; men det er dog et Tal; det er, om jeg saa maa sige, en Basis, et Udgangspunkt, hvorfra man kan overskue Forhandlingerne og maaske komme til Enighed i denne Sag, naar det sammenholdes med, at den højtærede Minister er villig til tilstrækkeligt at forandre den tredje, som den nu er, ganske ruinerende Position.

Den højtærede Minister omtalte, og deri havde han jo ganske Ret, at man ikke nøjagtig kunde beregne den Gliden fra den ene Klasse Sukker til den anden, som vil finde Sted efter den ny Værdimaalestoks Indførelse. Men for at bøde paa den notoriske Gliden fra den første til den anden Gruppe af Sukker, som Ministeren var klar over vilde finde Sted, havde man sat Beskyttelsen op for nogle mørkere Sukkere, og den ærede Minister sagde, at man, selv om de hidtil ikke havde været gangbare paa Markedet, nu maatte se at faa dem indarbejdede og derved udnytte den ny Beskyttelse paa disse Sukkere. Ja, men det er ikke let muligt, thi det, Ministeren opfordrer til her, det er ligefrem til en Tilbagegang, det er en ligefrem Opfordring til, om jeg saa maa sige, at indarbejde en mindre god Vare end den, man hidtil har faaet. Jeg kan forstaa, at man søger at stimulere til at bringe en bedre Vare paa Markedet end den, man tidligere har haft, men rent ud at sige: Det er en daarligere Vare, der nu skal finde Indpas, det er, selv om man ikke lægger alt for store moralske Hensyn til Grund for en Toldlov, ikke heldigt, og jeg tror heller ikke, at det er muligt, thi der er jo nemlig en Part, der ganske simpelt vil protestere, og det er Forbrugerne. Man kan bringe Forbrugerne op til at bruge en bedre Vare, men ligefrem tvinge dem til at tage en daarligere Vare vil ikke blive let, og paa den Basis her at sige: Ja, I skulle faa en lille Lettelse, set fra det samlede Resultat af disse Forslag, men til Gengæld maa I virkelig for Fremtiden konsumere en lidt daarligere Vare paa visse Punkter — det gaar dog ikke an.

Den højtærede Minister berørte endelig kort sine forskellige Forhandlinger med Fabrikanterne og i denne Forbindelse ogsaa med Sukkerfabrikkernes Repræsentanter og var ikke videre glad over den Forhandlingsvenlighed, han havde mødt. Jeg fik da Lyst til at undersøge dette Spørgsmaal. Hvad der egentlig er sket ved de